

16. pierw (5 keer) tjoektjulkwiewietjoektjulk wie wie wie.
17. wièjkwu, wièjkwu (5 maal).
18. turkwiejkwie tjukwiwiwi kwikwikwu.
19. tjietitu tjietitu tutoetoetoeke.

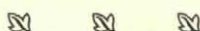
Toen vloog hij op de grond, en hield (gelukkig) op. Ook deze lijstster was blijkbaar geen spotter.

Ik ben van plan, dit jaar en ook de volgende jaren nog flinke stukken lied van verschillende lijststers op te tekenen. Eigenlijk moesten enkele vogelvrienden in de meest verschillende delen van ons land op deze manier, en liefst ook op andere, het ook doen, dan konden we alle gegevens tot één groot lijststerlied-verhaal bijeenbrengen, en kwamen er misschien aardige dingen voor de dag. Vooral op gebied van imiteren.

Zou dat geen goed idee zijn?

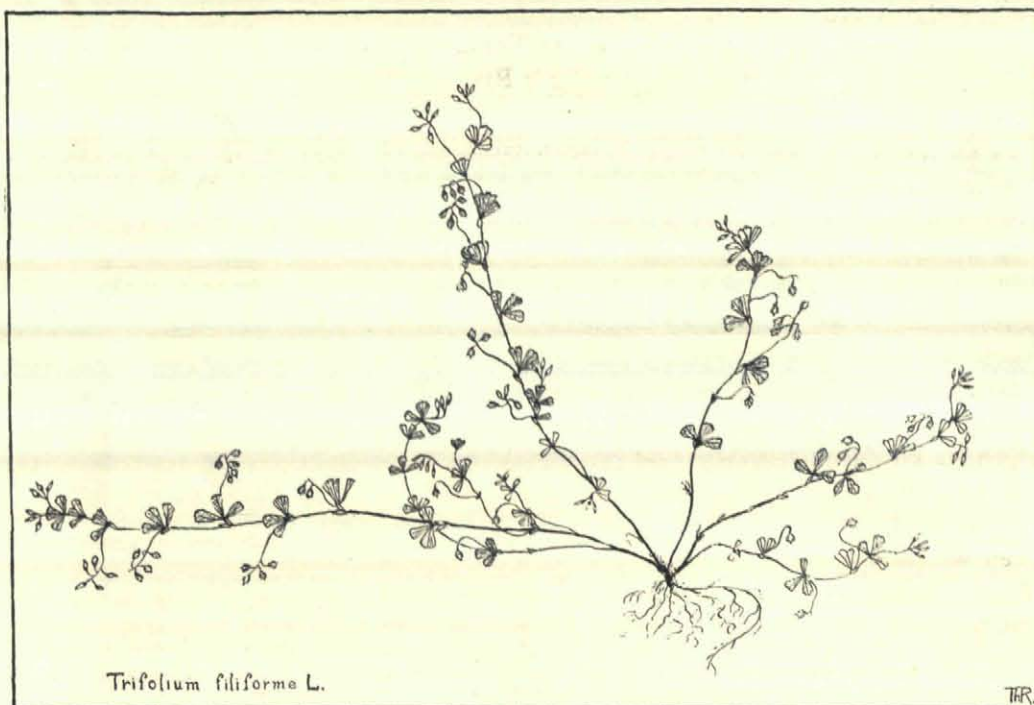
Borssele, Zeedijk 36.

JOH. A. M. WARREN.

EEN LASTIG GEEL KLAVERTJE ERBIJ.

De kleinste klaver (*Trifolium filiforme* L.) waarvan Heimans in zijn artikel „De lastige gele klavertjes” (D. L. N. Jrg. 45, afl. 3-4, Aug.-Sept. 1940, blz. 80) schreef, dat ze bij ons zou kunnen voorkomen, blijkt inderdaad al in 1877 in ons land ontdekt te zijn. Het is ons n.l. gebleken, dat de vroeger als *Tr. filiforme*

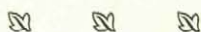
Trifolium filiforme L.

TAR.

opgegeven planten, die later voor kleine klaver (*Tr. dubium*) werden gehouden, ten dele tóch goede *filiforme* zijn. Algemeen is de „nieuwe” soort echter zeker niet. Tot nu toe is ze alleen gevonden in O. Zeeuws-Vlaanderen, op Walcheren, bij Lisse en in het Noordlimburgse Maasgebied. Hier is ze overal echt indigeen. Ook enkele adventieve exemplaren (waarschijnlijk afkomstig uit het gebied van de Middellandse Zee) zijn bekend. Het zou ons te ver voeren als we vertelden, hoe deze interessante soort weer uit onze flora's kon verdwijnen. Dat is een zeer ingewikkelde geschiedenis, die wij in het Nederlandsch Kruidkundig Archief zullen uiteenzetten. Voor de belangrijkste verschillenmerken kunnen wij verwijzen naar Heimans' tabel bij genoemd artikel (blz. 84).

Wij hopen, dat velen eens op deze plant willen letten. Mogelijk worden dan nieuwe groeiplaatsen ervan ontdekt.

J. KERN, B. REICHGELT, TH. REICHGELT.

TWEE PARASITISCHE PLATWORMEN VAN DE SNOEK.

In de laatste tijd was ik enige malen in de gelegenheid een snoek te onderzoeken en trof daarin telkens twee soorten parasitische platwormen aan, zodat ik het de moeite waard oordeelde er de aandacht op te vestigen.

De eerste behoort tot de orde van de Trematodes of zuigwormen en heet *Azygia lucii* O. F. Müll. (= *Distomum tereticolle* Rud.).

Het dier is gemakkelijk te vinden door het darmkanaal van de snoek los te prepareren en de maag onder water overlans open te knippen. De maagwand blijkt van binnen sterk overlans gerimpeld te zijn en hieraan vastgezogen zitten nu onze Trematoden, licht vleeskleurig, wormvormig, 1 tot 3 cm lang en 1 à 1½ mm breed. Eigenaardig voor het dier is de langgestrekte vorm, heel anders dan we van de tamelijk verwante leverbot kennen. Aan het vooreinde bevindt zich in een bolvormige zuignap de cirkelronde mondopening en op ⅓ à ¼ van de lengte bevindt zich een tweede, iets kleinere zuignap.

Als we het dier enige tijd in het water gadeslaan, zien we, dat het zich met die tweede zuignap aan het een of andere voorwerp vasthoudt en met het vooreinde zoekende bewegingen maakt. En dat het zich met die zuignap stevig vasthoudt, daarvan kunnen we ons gemakkelijk overtuigen door te trachten het er los van te maken. In de maagwand

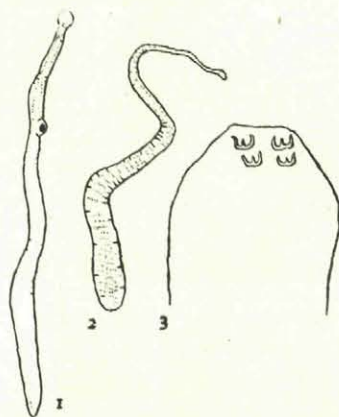

Fig. 1. *Azygia lucii* 2 ×.
Fig. 2. *Triaenophorus nodulosus* 2 ×.
Fig. 3. *Scolex* van *Triaenophorus nodulosus* 2 ×.